ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 14 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1880

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΟΛΟΙ ΤΡΕΛΛΟΙ.

Πλανώμενος ὁδίτης ἀπὸ ξένην γῆν,
Ἥτις ἀπέχει λεύγας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν,
Ἔφθασα χθὲς ἐδῶ περὶ τὴν χαραυγὴν
Ἵνα τὸν Παρθενῶνα ἴδω τὸν κλεινόν.
Ἀλλὰ χωρὶς χρόνου διάστημα πολὺ
Ἠνόησα πῶς εἶσθε ὅλοι σας **τρελλοί.**

Μόλις, κατάκοπος τὸ βῆμα σταματῶ
Βλέπω πληθὺν ἐγγύς μου νὰ συσσωρευθῇ,
Περίεργος, τί τρέχει ἕνα ἐρωτῶ·
Ἰδὲ, μὲ λέγει, κύνες ἔχουν συμπλεχθῇ.
Καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλοι ἔρχονται πολλοὶ
Καὶ εἶπον ὅτι ὅλοι σας εἶσθε **τρελλοί.**

Μετ' οὐ πολὺ ἀπεμακρύνθην ἀπ' ἐκεῖ
Καὶ ἔστην πρὸ μεγάρου ὅπου εἷς σκοπὸς
Ἐφύλαττεν.—Ἐδῶ τίς, εἶπον, κατοικεῖ ;
—Εἶναι, μοὶ λέγει, τὸ ταμεῖον, σκυθρωπὸς
Καὶ μῦς ἐντὸς αὐτοῦ ἐχόρευον πολλοὶ
Κ' ἐκραύγαζον, **κράτος ἐν κράτει**, ὡς **τρελλοί.**

Ἀπέναντί μου κῆπος ἦτο κρεμαστὸς
Ἐν ᾧ ἠκούοντ' ἀπογνώσεως κραυγαί.
—Πρὸς τί ἠρώτησα τοσοῦτος κοπετός ;
Καὶ ἤκουσα : Εἶναι πεινώντων οἰμωγαί.
Συνεσωρεύοντο κηφῆνες βαθμηδὸν πολλοὶ
Καὶ εἶχον ἄγριον τὸ βλέμμα ὡς **τρελλοί.**

Τὸν τόπον ἄφησα ἐκεῖνον κατηφὴς
Καὶ ἔστην πρὸ μεγάρου δημολειτουργοῦ.
Εἶδον ἐκεῖ τοὺς πάντας εὐτραφεῖς
Καὶ μ' εἶπον : Εἶναι οἶκος τοῦ πρωθυπουργοῦ.
Εἰσήρχοντο πεινῶντες εἰς αὐτὸν πολλοὶ
Κ' ἐξήρχοντο πηδῶντες ἐκ χαρᾶς **τρελλοί.**

Ἐξῆλθον. Παῖς τις καθ' ὁδὸν μικρὸς
Κρατῶν ἐφημερίδας, ἕνα ὁρμαθὸν,
Ἐφώναζεν ὅ,τ' ἤθελεν ὁ πονηρὸς
Εἰδήσεων σωρείαν ἀπειροπληθῶν.
Ἀνέγνωσα· λόγοι πτερόεντες πολλοὶ
Καὶ εἶπον ὅτι ὅλοι σας εἶσθε **τρελλοί.**

Εἰς μίαν ἐκατήντησα τῶν πλατειῶν
Καὶ εἶδον σπαθοφόρους στρατηγοὺς δεινούς.
— Εἰς ποίαν ἠγωνίσθησαν τῶν στρατειῶν ;
Καὶ μ' εἶπον : Ἐπολέμησαν μὲ πετεινούς.
Ἐστόλιζαν τὰ στήθη των σταυροὶ πολλοὶ
Καὶ ἐφρενθύοντο ὡς παῖδες οἱ **τρελλοί.**

Καὶ εἶδον περικεφαλαίας ναυτικῶν
Φερούσας κυματίζοντα λευκὰ πτερὰ,
Ἔρριψα κ' ἐπὶ τούτων βλέμμα ἐταστικὸν
Καὶ μ' εἶπον ὅτι **ναυλοχοῦντ' ἐν τῇ ξηρᾷ.**
Ἦτο τὸ θέαμα παράδοξον πολὺ
Καὶ εἶπον ὅτι ὅλοι σας εἶσθε **τρελλοί.**

Καὶ εἶδα ὀφθαλμοὺς παρθένων χλωρικοὺς
Καὶ πρόσωπα μυρόβλητα χρωματιστὰ
Καὶ λόγους ἤκουσα γλυκεῖς ἐρωτικούς :
α'Ωραία μου Κυρία σ' ἀγαπῶ πιστά.»
Μὲ εἶπαν ὅτι ἦσαν ποιηταὶ πολλοὶ
Κ' ἐψέλλισα πῶς ὅτι ὅλοι των ἦσαν **τρελλοί.**

Ἀφῆκα καὶ τὸν τόπον τοῦτον τὸν τερπνὸν
Κ' εὑρέθην ἐν αἰθούσῃ ἀπειροπληθεῖ,
Εἶναι, μοὶ λέγουν, ἡ Βουλὴ τῶν Ἀθηνῶν
Πλὴν εἶπον: —κ' ἐν ἐκστάσει ἔμειν' ἀληθεῖ:—
Πῶς ; Τὸ φρενοκομεῖον λέγεται βουλή ;
Ὅμως, συγγνώμην . . . . Εἶσθε ὅλοι σας **τρελλοί.**

Ἐξῆλθον. Ἦτο σκότος . . . . Ἤμην μοναχὸς,
Ὅτε ἀκούω ὄπισθέν μου ἁμαξαστραπὴν,
Ὀλίγον καὶ θὰ μὲ συνέτριβ' ὁ τροχὸς
Ἢ θὰ μ' ἀνέτρεπε χωρὶς κἂν ἐντροπήν.
Κλητῆρες παραπλεύρως μου ἦσαν πολλοὶ
Κ' ἐγέλασαν ἀπὸ καρδίας ὡς **τρελλοί.**

—

Τὴν ἑπομένην μ' ἔβλεπεν ὁ Παρθενὼν
Καὶ τῆς Ἀπτέρου Νίκης ἤμην ἀντικρύ.
Τὴν χώραν ἀνεγνώρισα τῶν Ἀθηνῶν
Καὶ στεναγμοὶ πολλοὶ μ' ἐξέφυγον πυκνοί.
Ἀλλ' εἶπον : Πάσχει ἡ πτωχή σας **Κεφαλὴ**
Καὶ διὰ τοῦτο εἶσθε ὅλοι σας **τρελλοί.**

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

—

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς :

Εἷς βουλευτής. — Τί λάδι εἶναι αὐτό, τῆς Λούκας ;

Ξενοδόχος. — Ὄχι, εἶναι τῆς Λευκάδος.

Ὁ βουλευτής.—Αὐτὸ τὸ λάδι κάμνει τὸν τενόρο μπάσσο. Ἄμ' δὲν ἔπαιρνες ἀπ' τοὺς Παξοὺς ποῦ παίρνει καὶ ἡ αὐλή, νὰ μὴ πληρώσῃς καὶ φόρο ;

Ὁ ξενοδόχος δὲν ἀπήντησεν, ὅπως καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Οἰκονόμου.

—

— Θὰ ἔχουμε νέα κυβέρνησι τῆς ἀποκρηᾶς ;

— Θὰ ἔχουμε καὶ νέα καὶ παληά.

— Πῶς αὐτό;

— Θὰ *μασκαρενθῇ* εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ κυβέρνησίς μας καὶ θὰ μᾶς φαίνεται νέα.

—

Ὁ κ. Νεγροπόντης, ὁμιλῶν γαλλιστὶ περὶ τῶν συμπολιτῶν του Χίων, ἠκούσθη λέγων μετ' ἀφελείας:

— Nous autres Chiens . . .

ΤΟ ΓΑΪΤΑΝΑΚΙ

ἐφέτος ἀνεφάνη βασιλικώτατον· χθὲς ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου—περὶ μεσημβρίαν—ἡγουμένου τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, περὶ ὃν τὸ γαϊτανάκι περιτυλίσσεται ὡς πολύχρωμος κισσὸς, προηγουμένης μιᾶς κιθάρας, ὀκτὼ ἱπποτικώτατα ζεύγη, ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν ἀρσενικῶν καὶ ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν θηλυκῶν ἀποτελούμενα, διηυθύνθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἔνθα ἐπιτροπὴ μασκαράδων παρουσιάσθη εἰς τὸν αὐλάρχην, καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ πλέξουν καὶ νὰ ξεπλέξουν τὰ ὀκτὼ ζεύγη τὸ *Γαϊτανάκι.*

Ὁ αὐλάρχης τοὺς εἶπεν : εἰς τὰς δύο.

Καὶ ἀκριβῶς εἰς τὰς δύο, ἐκεῖ ἔνθα ἄλλοτε ἐγίνοντο πατριωτικαὶ διαδηλώσεις, τὸ Μασκαράδικον Γαϊτανάκι ὑψοῦτο ὑπερήφανον, τῶν ταινιῶν του ὡς σημαιῶν τυλισσομένων καὶ ἐκτυλισσομένων μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος καὶ τέχνης, μεθ' ἧς τυλίζουν καὶ ξετυλίζουν ἐν τῇ Βουλῇ τὰς σημαίας των τὰ διάφορα κόμματα τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, πέριξ τοῦ μασκαραδικωτέρου τῆς Ἐξουσίας ἱστοῦ.

ΝΕΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ.

—

Ὁ δήμαρχος Ζακύνθου ἐσκέφθη νὰ κηρύξῃ,
Πῶς ὅποιος τῆς Ἀπόκρηαις αὐταῖς μασκαρευθῇ
Καλλίτερα ἀπ' ὅλους, ἐκεῖνος θὰ τραβήξῃ
Παράδες 'στὸ πουγγί του καὶ θὰ στεφανωθῇ.
Ἰδοὺ τῳόντι σκέψις μὲ πατριωτισμὸ,
Ποῦ χύνει 'στὴν καρδιά μας τὸν ἐνθουσιασμό.

—

Τέτοιος ἀγὼν μονάχα εἰς τοὺς Ῥωμηοὺς ἀνήκει.
Ἀφοῦ ἀγῶνες ἄλλοι ἐκλείσθηκαν γιὰ μᾶς,
Ἀνοίγεται καινούριος γιὰ τὸ *μασκαραλῆκι,*
Κι' αὐτὸς τιμὴ προσθέτει 'στὰς τόσας μας τιμάς.
Ἂς τρέξῃ καὶ ὁ γέρος κι' ὁ νειὸς καὶ τὸ παιδί . . .
Τὸ στάδιον ἐμπρός σας ἁπλώνεται φαρδύ.

—

Ἴτε, Ἑλλήνων παῖδες . . . καταμασκαρεμένοι
Στῆς μάχης τὸ πεδίον ἐλᾶτε πηδηκτά.
Ἐκεῖ παρᾶς καὶ δόξα μεγάλη σᾶς προσμένει,
Ἐκεῖ δὲν σᾶς φοβίζουν κανόνια Κρουὺπ φρικτά.
Μὲ μιὰ καλὴ *μουντζοῦρα* 'στὸ στάδιο αὐτὸ
Ἀμέσως ἀποκτᾶτε στεφάνι ζηλευτό.

—

Τί χάζι, τί παράτα, ἂν τὴ χρυσῆ του μούρη
Ἀλείψῃ ὁ καθένας μὲ παπουτσιῶν μπογιὰ,
Καὶ ντοῦρος καββαλάρης ἀπάνω σὲ γαϊδοῦρι
Στὸ χέρι του βαστάῃ μηλιόνι καὶ σουγιά.
Κι' ἐμπρὸς ὁ Κουμουνδοῦρος καὶ 'πίσω του ἐμεῖς
Εἰς τὸν ἀγῶνα μέσα φανοῦμε τῆς τιμῆς.

—

Οἱ Εὐρωπαῖοι τότε θὰ μᾶς χειροκροτήσουν,
'Στὴ ῥάχη τοῦ Σουλτάνου Χαμὶτ θὰ φορτωθοῦν,
'Αφεύκτως μὲ τὴ βία τὸ ζήτημα θὰ λύσουν,
Καὶ ὅλα 'στὴν Ἑλλάδα θὰ παραχωρηθοῦν.
Μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα ὁ κόσμος θὰ σταθῇ,
Καὶ ποιὸς τὸ ξέρει τάχα ἂν δὲν μᾶς μιμηθῇ.

—

Τὸ σκέπτομαι, καὶ ὅλος φλογίζομαι, ἀνάβω,
Τρελλαίνομαι, φωνάζω ἀπ' τὴν πολλὴ χαρὰ,
Πετῶ *μπουκέτα,* ἄνθη, καὶ δίνω χίλια *μπράβο*
'Στὸν Δήμαρχο Ζακύνθου, τὸν **πρωτομασκαρᾶ.**
Γιὰ μιὰ ἰδέα τέτοια σπανία καὶ τρανὴ
Κι' ὑπότροφος τοῦ ἔθνους τ' ἀξίζει νὰ γενῇ.

Souris.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ἐφιστῶμεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ποιήματος **"Ολοι τρελλοί,** γραφέντος ὑπὸ ἀληθοῦς σατυρικοῦ ποιητοῦ ὅστις, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις εἰς προνόμια ὕβρεων, φωτογραφεῖ μετὰ δυνάμεως καὶ πόνου μὴ ὑποκριτικοῦ τὴν Ἑλλάδα τοῦ **1880.**